

PARASHAT AKHAREI MOT (AFTER THE DEATH)

VaYikra (Leviticus) 16:1-18:30 | Yesha-Yahu (Isaiah) 52:13-53:12 | Tehillah (Psalm) 26 | Yokhanan (John) 7:1-53;
Ivrim (Hebrews) 7:23-10:25

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MASHNAH

TORAH

VaYikra Chapter 16

1 And יהוה spoke unto Moshe, after the death of the two sons of Aharon, when they drew near before יהוה , and died; 2 and יהוה said unto Moshe, "Speak unto Aharon your brother, that he comes not at all times into HaKodesh within the Parokhet, before the Kaporet which is upon the Aron, so he will not die; for I appear in the cloud upon the Kaporet. 3 Herewith shall Aharon come into HaKodesh: with a young bullock for a Khatat, and a ram for an Olah. 4 He shall put on the consecrated linen tunic, and he shall have the linen breeches upon his flesh, and shall be girded with the linen girdle, and with the linen miter shall he be attired; they are the consecrated garments; and he shall bathe his flesh in water, and put them on. 5 And he shall take of the assembly of B'nei Yisra'el two he-goats for a Khatat, and one ram for an Olah. 6 And Aharon shall present the bullock of the Khatat, which is for himself, and make atonement for himself, and for his house. 7 And he shall take the two goats, and set them before יהוה at the door of the Ohel Mo'ed. 8 And Aharon shall cast lots upon the two goats: one lot for

ויקרא פרק טז

א וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו.
ב ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת.
ג בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה.
ד כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחק במים את בשרו ולבשם.
ה ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה.
ו והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו.
ז ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד.
ח ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל.
ט והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו

יהוה , and the other lot for Azazel. 9 And Aharon shall present the goat upon which the lot fell for יהוה , and offer him for a Khatat. 10 But the goat on which the lot fell for Azazel shall be set alive before יהוה , to make atonement over him, to send him away for Azazel into the wilderness. 11 And Aharon shall present the bullock of the Khatat, which is for himself, and shall make atonement for himself, and for his house, and shall kill the bullock of the Khatat which is for himself. 12 And he shall take a censer full of coals of fire from off the Mizbe'akh before יהוה , and his hands full of sweet incense, beaten small, and bring it within the Parokhet. 13 And he shall put the incense upon the fire before יהוה , that the cloud of the incense may cover the Kaporet that is upon the testimony, so he will not die. 14 And he shall take of the blood of the bullock, and sprinkle it with his finger upon the Kaporet on the east; and before the Kaporet shall he sprinkle of the blood with his finger seven times. 15 Then shall he kill the goat of the Khatat, that is for the people, and bring his blood within the Parokhet, and do with his blood as he did with the blood of the bullock, and sprinkle it upon the Kaporet, and before the Kaporet. 16 And he shall make atonement for HaKodesh, because of the uncleannesses of B'nei Yisra'el and because of their transgressions, even all their sins; and so shall he do for the Ohel Mo'ed that dwells with them in the midst of their uncleannesses. 17 And there shall be no man in the Ohel Mo'ed when he goes in to make atonement in HaKodesh, until he comes out, and has made atonement for himself, and for his household, and for all the assembly of Yisra'el. 18 And he shall go out unto the Mizbe'akh that is before יהוה , and make atonement for it; and shall take of the blood of the bullock, and of the blood of the goat, and put it upon the horns of the Mizbe'akh round about. 19 And he shall sprinkle of the blood upon it with his finger seven times, and cleanse it, and hallow it from the uncleannesses of B'nei Yisra'el. 20 And when he has made an end of atoning for HaKodesh, and the Ohel Mo'ed, and the Mizbe'akh, he shall present the live goat. 21 And Aharon shall lay both his hands upon the head of the live goat, and confess over him all the iniquities of B'nei Yisra'el, and all their transgressions, even all their sins; and he shall put them upon the

הגֹּזֵר לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חֲטָאת. י וְהִשְׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֵר לְעֹזָזֵל יַעֲמֵד חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעֹזָזֵל הַמִּדְבָּרָה. יא וְהַקָּרִיב אֶהְרֹן אֶת פֶּרֶךְ הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשַׁחַט אֶת פֶּרֶךְ הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ. יב וְלָקַח מְלֵא הַמַּחֲתָה גִּחְלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֵא חֲפָנָיו קִטְרֹת סָמִים דָּקָה וְהֵבִיא מִבֵּית לְפָרְכֵת. יג וְנָתַן אֶת הַקִּטְרֹת עַל הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכֹסֶה עֵנַן הַקִּטְרֹת אֶת הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת. יד וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל פְּנֵי הַכִּפֹּרֶת קִדְמָה וּלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת יִזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ. טו וְשַׁחַט אֶת שְׁעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת דָּמוֹ אֶל מִבֵּית לְפָרְכֵת וְעָשָׂה אֶת דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל הַכִּפֹּרֶת וּלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת. טז וְכַפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכֹל חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאַהֲלֵ מוֹעֵד הַשָּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם. יז וְכֹל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד בָּבֵאוּ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל קַהֲלֵ יִשְׂרָאֵל. יח וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְכַפֵּר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. יט וְהִזָּה עָלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטָהַרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כ וְכֹלָה מִכִּפֵּר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אַהֲלֵ מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהַקָּרִיב אֶת הַשְּׁעִיר הַחַי. כא וְסָמַךְ אֶהְרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל חַטָּאתָם וְנָתַן אִתָּם עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה. כב וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר. כג וּבָא אֶהְרֹן אֶל אַהֲלֵ מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לְבָשׁ בָּבֵאוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם. כד וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וְעָשָׂה אֶת עֲלָתוֹ וְאֶת עֲלֹת הָעֵם

head of the goat, and shall send him away by the hand of an appointed man into the wilderness. 22 And the goat shall bear upon him all their iniquities unto a land which is cut off; and he shall let go the goat in the wilderness. 23 And Aharon shall come into the Ohel Mo'ed, and shall put off the linen garments, which he put on when he went into HaKodesh, and shall leave them there. 24 And he shall bathe his flesh in water in a consecrated place, and put on his other vestments and come forth and offer his Olah, and the Olah of the people, and make atonement for himself and for the people. 25 And the fat of the Khatat shall he make smoke upon the Mizbe'akh. 26 And he that lets go the goat for Azazel shall wash his clothes and bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp. 27 And the bullock of the Khatat, and the goat of the Khatat, whose blood was brought in to make atonement in HaKodesh, shall be carried forth without the camp; and they shall burn in the fire their skins, and their flesh, and their dung. 28 And he that burns them shall wash his clothes, and bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp. 29 And it shall be a statute forever unto you: in the seventh khodesh, on the tenth day of the khodesh, you shall afflict your souls, and shall do no manner of work, the home-born, or the stranger that sojourns among you. 30 For on this day shall atonement be made for you, to cleanse you; from all your sins you will be clean before יהוה. It 31 is a Shabbat Shabbaton unto you, and you shall afflict your souls; it is a statute forever. 32 And the kohen, who shall be anointed and who shall be consecrated to be kohen in his father's stead, shall make the atonement, and shall put on the linen garments, even the consecrated garments. 33 And he shall make atonement for the Kodesh HaKadashim, and he shall make atonement for the Ohel Mo'ed and for the Mizbe'akh; and he shall make atonement for the Kohanim and for all the people of the assembly. 34 And this shall be an everlasting statute unto you, to make atonement for B'nei Yisra'el because of all their sins once in the year." And he did as יהוה commanded Moshe.

וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד הָעָם.
כֹּה וְאֵת חֵלֶב הַחֲטָאֹת יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ.
כּוֹ וְהַמְשִׁיחַ אֶת הַשְּׁעִיר לְעֵזְאֵל יִכְבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹא אֶל
הַמִּחֻנָּה.
כִּז וְאֵת פֶּר הַחֲטָאֹת וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר
הוּבָא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מִחוּץ
לְמִחֻנָּה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת עֲרֹתָם וְאֵת בְּשָׂרָם וְאֵת
פְּרָשָׁם.
כח וְהִשְׂרֹף אֹתָם יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹא אֶל הַמִּחֻנָּה.
כט וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּעֵשׂוֹר לְחֹדֶשׁ תַּעֲנֹו אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכֹל מְלֹאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזָרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם.
ל כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ.
לא שֶׁבֶת שְׁבִתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם.
לב וְכִפֵּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת
יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלִבָּשׁ אֶת בְּגָדֵי הַבַּד בְּגָדֵי
הַקֹּדֶשׁ.
לג וְכִפֵּר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת
הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם הַקְּהָל
יִכְפֹּר.
לד וְהִיְתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.

VaYikra Chapter 17

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "Speak unto Aharon, and unto his sons, and unto all B'nei Yisra'el, and say unto them, 'This is the thing which יהוה has commanded, saying,' 3 'If there is any man from among Beit Yisra'el, that kills an ox, or lamb, or goat, in the camp, or that kills it without the camp, 4 and has not brought it unto the door of the Ohel Mo'ed, to present it as an offering unto יהוה before the Mishkan of יהוה, blood shall be imputed unto that man; he has shed blood; and that man shall be cut off from among his people. 5 To the end that B'nei Yisra'el may bring their sacrifices, which they sacrifice in the open field, even that they may bring them unto יהוה, unto the door of the Ohel Mo'ed, unto the Kohen, and sacrifice them for sacrifices of Sh'lamim unto יהוה. And 6 the Kohen shall dash the blood against the Mizbe'akh of יהוה at the door of the Ohel Mo'ed, and make the fat smoke for a sweet savor unto יהוה. And 7 they shall no more sacrifice their sacrifices unto the Se'irim, after whom they go astray. This shall be a statute forever unto them throughout their generations.' 8 And you shall say unto them, 'whatever man there is of Beit Yisra'el, or of the strangers that sojourn among them, that offers an Olah or sacrifice, 9 and brings it not unto the door of the Ohel Mo'ed to sacrifice it unto יהוה, even that man shall be cut off from his people. 10 And whatever man there is of Beit Yisra'el, or of the strangers that sojourn among them, that eats any manner of blood, I will set My face against that soul that eats blood, and will cut him off from among his people. 11 For the life of the flesh is in the blood; and I have given it to you upon the Mizbe'akh to make atonement for your souls; for it is the blood that makes atonement by reason of the life. 12 Therefore I said unto B'nei Yisra'el: 'No soul of you shall eat blood, neither shall any stranger that sojourns among you eat blood'. 13 And whatever man there is of B'nei Yisra'el, or of the strangers that sojourn among them, that takes in hunting any beast or fowl that may be eaten, he shall pour out the blood thereof, and cover it with dust. 14 For as to the life of all flesh, the blood thereof is all one with the life thereof; therefore I said unto B'nei Yisra'el, 'You shall eat the blood of no manner of

ויקרא פרק יז

א וידבר יהוה אל משה לאמר.
ב דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר.
ג איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה.
ד ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו.
ה למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו וזבחי שלמים ליהוה אותם.
ו וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה.
ז ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם.
ח ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח.
ט ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמו.
י ואיש איש מבית ישראל ומן הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה.
יא כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר.
יב על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם.
יג ואיש איש מבני ישראל ומן הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר.
יד כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת.
טו וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזורח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר.
טז ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו.

flesh; for the life of all flesh is the blood thereof; whoever eats it shall be cut off.' 15 And every soul that eats that which dies of itself, or that which is torn of beasts, whether he is home-born or a stranger, he shall wash his clothes and bathe himself in water, and be unclean until the evening; then shall he be clean. 16 But if he washes them not, nor bathes his flesh, then he shall bear his iniquity."

VaYikra Chapter 18

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying: 2 Speak unto B'nei Yisra'el, and say unto them: 'I am יהוה your Elohim. 3 After the doings of the land of Mitzrayim, wherein you dwelt, shall you not do; and after the doings of the land of Kena'an, where I bring you, shall you not do; neither shall you walk in their statutes. 4 My Mishpatim shall you do, and My Khukot shall you keep, to walk therein: I am יהוה your Elohim. 5 You shall therefore keep My Khukot, and My Mishpatim, which if a man does them, he shall live by them: I am יהוה ."

6 None of you shall approach to any that is near of kin to him, to reveal eirvah. I am יהוה .

7 The eirvah of your father, and the eirvah of your mother, shall you not uncover: she is your mother; you shall not uncover her eirvah. 8 The eirvah of your father's wife shall you not uncover: it is your father's eirvah. 9 The eirvah of your sister, the daughter of your father, or the daughter of your mother, whether born at home, or born abroad, even their eirvah you shall not uncover. 10 The eirvah of your son's daughter, or of your daughter's daughter, even their eirvah you shall not uncover; for theirs is your own nakedness. 11 The eirvah of your father's wife's daughter, begotten of your father, she is your sister, you shall not uncover her nakedness.

12 You shall not uncover the eirvah of your father's sister: she is your father's near kinswoman. 13 You shall not uncover the eirvah of your mother's sister; for she is your mother's near kinswoman. 14 you shall not uncover the eirvah of your father's brother, you shall not approach to his wife: she is your aunt.

15 You shall not uncover the eirvah of your daughter-in-law: she is your son's wife; you shall not uncover

ויקרא פרק יח

א וידבר יהוה אל משה לאמר.

ב דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם.

ג כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתייהם לא תלכו.

ד את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם.

ה ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה .

ו איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה .

ז ערות אביך וערות אמה לא תגלה אמה הוא לא תגלה ערותה.

ח ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא.

ט ערות אחותך בת אביך או בת אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן.

י ערות בת בנדך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה.

יא ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה.

יב ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא. יג ערות אחות אמה לא תגלה כי שאר אמה הוא.

יד ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא.

טו ערות בלתיך לא תגלה אשת בנדך הוא לא תגלה ערותה.

טז ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא.

יז ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא.

her eirvah. 16 You shall not uncover the eirvah of your brother's wife: it is your brother's eirvah.

17 You shall not uncover the eirvah of a woman and her daughter; you shall not take her son's daughter, or her daughter's daughter, to uncover her eirvah: they are near kinswomen; it is lewdness. 18 And you shall not take a woman to her sister, to be a rival to her, to uncover her eirvah, beside the other in her lifetime. 19 And you shall not approach unto a woman to uncover her eirvah, as long as she is impure by her uncleanness.

20 And you shall not lie carnally with your neighbor's wife, to defile yourself with her. 21 And you shall not give any of your seed to set them apart to Molekh, neither shall you profane the name of your Elohim: I am יהוה .

22 You shall not lie with mankind, as with womankind; it is abomination. 23 And you shall not lie with any beast to defile yourself therewith; neither shall any woman stand before a beast, to lie down thereto; it is perversion.

24 Defile not yourselves in any of these things; for in all these the nations are defiled, which I cast out from before you. 25 And the land was defiled, therefore I did visit the iniquity thereof upon it, and the land vomited out her inhabitants. 26 you therefore shall keep My Khukot and My Mishpatim, and shall not do any of these abominations; neither the home-born, nor the stranger that sojourns among you, 27 for all these abominations have the men of the land done that were before you, and the land is defiled, 28 that the land not vomit you out also, when you defile it, as it vomited out the nation that was before you. 29 For whoever shall do any of these abominations, even the souls that do them shall be cut off from among their people. 30 Therefore shall you keep My charge, that you not do any of these abominable customs which were done before you, and that you defile not yourselves therein: I am יהוה your Elohim."

יח ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה.

יט ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה.

כ ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה.

כא ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה .

כב ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא.

כג ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא.

כד אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם.

כה ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה.

כו ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוככם.

כז כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ.

כח ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם.

כט כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם.

ל ושמרתם את משמרתתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם.

Yesha-Yahu Chapter 52

13 Behold, My servant shall prosper, he shall be exalted and lifted up, and shall be very high. 14 According as many were appalled at you, so marred was his visage unlike that of a man, and his form unlike that of the sons of men, 15 so shall He startle many nations, kings shall shut their mouths because of Him; for that which had not been told them shall they see, and that which they had not heard shall they perceive."

Yesha-Yahu Chapter 53

1 "Who would have believed our report? And to whom has Zero'ah יהוה been revealed? 2 For He shot up right forth as a sapling, and as a root out of a dry ground; He had no form nor comeliness that we should look upon Him, nor beauty that we should delight in Him. 3 He was despised, and forsaken of men, a man of pains, and acquainted with sorrows, and as one from whom men hide their faces: He was despised, and we esteemed Him not. 4 Surely our sickness he did bear, and our pains he carried; whereas we did esteem Him stricken, smitten of Elohim, and afflicted. 5 But He was wounded because of our transgressions, He was broken because of our iniquities: the chastisement of our shalom was upon Him, and with His stripes we were healed. 6 All we like sheep did go astray, we turned every one to his own way; and יהוה has made to light on Him the iniquity of us all. 7 He was oppressed, though He humbled himself and opened not his mouth; as a lamb that is led to the slaughter, and as a sheep that before her shearers is dumb; yes, He opened not his mouth. 8 By oppression and judgment He was taken away, and with His generation who did reason? For He was cut off out of the land of the living, for the transgression of my people to whom the stroke was due. 9 And they made His grave with the wicked, and with the rich His tomb; although He had done no violence, neither was any deceit in His mouth."

10 "Yet it pleased יהוה to break Him in weakness; so You would make His soul as a guilt offering, that He might see His seed, prolong His days, and that the

ישעיהו פרק נב

יג הנה ישכיל עבדי; ירום ונשא וגבה מאד. יד כפאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו; ותארו מבני אדם. טו כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם: כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו.

ישעיהו פרק נג

א מי האמין לשמענתנו; וזרוע יהוה על מי נגלתה. ב ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר; ונראהו ולא מראה ונחמדהו. ג נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי; וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו. ד אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם; ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה. ה והוא מחלל מפשענו מדכא מעונותינו; מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו. ו כלנו כצאן תעינו איש לדרך פנינו; ויהוה הפגיע בו את עון כלנו. ז נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזייה נאלמה; ולא יפתח פיו. ח מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח: כי נגור מארץ חיים מפשע עמי נגע למו. ט ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו; על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו. י ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריד ימים; וחפץ יהוה בידו יצלח. יא מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים; ועונתם הוא יסבל. יב לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה; והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע.

desire of יהוה might prosper by His hand: 11 of the travail of His soul He shall see to the full, even My servant; by His knowledge, my Servant, a Tzadik, shall justify many, and their iniquities He will bear. 12 Therefore will I divide Him a portion among the great, and he shall divide the spoil with the mighty; because He poured out his soul unto Mavet, and was numbered with the transgressors; yet He bore the sin of many, and made intercession for the transgressors."

תוועטזאט

Tehillah (Psalm) 26

1 By David. Judge me, O יהוה , for I have walked in my integrity, and I have trusted in יהוה without wavering.
2 Examine me, O יהוה , and try me; test my reins and my heart.
3 For Your compassion is before my eyes; and I have walked in Your truth.
4 I have not sat with men of falsehood; neither will I go in with dissemblers.
5 I hate the gathering of evil doers, and will not sit with the wicked.
6 I will wash my hands in innocence; so will I encompass Your Mizbe'akh, O יהוה ,
7 That I may make the voice of thanksgiving to be heard, and tell of all Your wondrous works.
8 יהוה , I love the habitation of Your House, and the place where Your Kavod dwells.
9 Gather not my soul with sinners, nor my life with men of blood;
10 In whose hands is craftiness, and their right hand is full of bribes.
11 But as for me, I will walk in my integrity; redeem me, and be gracious unto me.
12 My foot stands in an even place; in the congregations will I bless יהוה .

תהלים פרק כו

א לְדָוִד: שְׁפֹטֵנִי יְהוָה כִּי אָנִי בְּתָמִי הִלְכֹתִי; וּבִיהוָה בִּטְחֹתִי לֹא אָמַעַד.
ב בַּחֲגִנֵי יְהוָה וְנִסְגִּי; צְרוּפָה (צָרְפָּה) כְּלִיּוֹתִי וְלִבִּי.
ג כִּי חֲסִדְךָ לִנְגֹד עֵינָי; וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאִמְתְּךָ.
ד לֹא יִשְׁבַּתִּי עִם מְתֵי שׂוֹא; וְעַם נְעֻלְמִים לֹא אָבוֹא.
ה שָׁנֵאתִי קֶהֱל מְרַעִים; וְעַם רְשָׁעִים לֹא אֲשֵׁב.
ו אֲרַחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפִּי; וְאֲסַבֵּב אֶת מִזְבֵּיֶיךָ יְהוָה .
ז לִשְׁמַע בְּקוֹל תוֹדָה; וְלִסְפֹּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ.
ח יְהוָה אֲהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ; וּמִקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
ט אֵל תִּתְּסַף עִם חַטָּאִים נִפְשֵׁי; וְעַם אֲנָשֵׁי דָמִים חַיִּי.
י אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זְמָה; וַיִּמִּיֵּן מְלֶאָה שׁוֹחַד.
יא וְאָנִי בְּתָמִי אֵלֶיךָ; פְּדֵנִי וְחַנּוּנִי.
יב רַגְלֵי עַמְדָּה בְּמִישׁוֹר; בְּמִקְהֵלִים אֲבָרְךָ יְהוָה.

תהלים אהאאאא אהאא אהאא

Yokhanan Chapter 7

1 After these things, Yeshua travelled in the Galil; for He did not wish to travel in Y'hudah because the Y'hudim wanted to kill Him. 2 Now Khag Sukkot of the Yehudim, was at hand. 3 And His brothers said to Yeshua, "Depart from here and go to Y'hudah, so that your Talmidim may see the works that you do. 4 For there is no man who does anything in secret and yet wants it to become known. If you are doing these things, show yourself to the people." 5 For not even His own brothers trusted in Yeshua. 6 Yeshua said to them, "My time has not yet come; but your time is always here. 7 The world cannot hate you; but it hates me, because I testify against it, that its works are evil. 8 You go up to this Khag; I am not going just now to this Khag, for my time is not yet come." 9 He said these things, and remained in the Galil. 10 But when His brothers had gone up to the Khag, then He also went up, not openly, but as it were in secret. 11 The Y'hudim were looking for Him at the Khag and said, "Where is He?" 12 And there was much murmuring among the people concerning Him; for some said, "He is good;" and others said, "No, but He just deceives the people." 13 But no man spoke openly about Him, because of the fear of the Y'hudim.

14 Now about the middle period of the Khag, Yeshua went up to the Heikhal and taught. 15 And the Y'hudim marveled, saying, "How does this man know the scrolls when He has not studied them?" 16 Yeshua answered, saying, "My doctrine is not mine, but His who sent me. 17 He who desires to do His will can understand if my doctrine is from Elohim, or if I am just speaking of my own accord. 18 He who speaks of his own accord seeks glory for himself; but He who seeks the glory of Him who sent Him is true, and there is no deception in His heart. 19 Did not Moshe give you the Torah? And yet none of you obeys the Torah. Why do you want to kill me?" 20 The people answered, saying, "You are crazy; who wants to kill you?" 21 Yeshua answered, saying to them, "I have done one work, and all of you marvel. 22 Moshe gave you circumcision, not because it is from Moshe, but because it is from the forefathers; and yet you circumcise a man on Shabbat. 23 So if a man is

יוחנן פרק ז

א אחרי הדברים האלה התהלך ישוע בגליל; כי לא רצה להתהלך ביהודה, מפני שהיהודים בקשו להרגו.

ב ויחג הסוכות של היהודים היה קרוב;

ג ואמרו לו אחיו לישוע: צא לך מכאן ולך ליהודה, כדי שיראו תלמידיך את המעשים שאתה עושה;

ד כי אין איש עושה דבר בסתר ורוצה שיהיה בגלוי. אם עושה אתה את אלה, הראה עצמך לעולם;

ה שכן אפלו אחיו לא האמינו בישוע.

ו אמר להם ישוע: זמני שלי עד עתה לא הגיע, אבל זמנכם שלכם מצוי בכל עת.

ז אין העולם יכול לשנא אתכם; אבל אותי הוא שונא, משום שאני מעיד עליו כי מעשיו רעים הם.

ח אתם עלו לחג הזה. אני אינני עולה עכשו לחג הזה, כי זמני לא נשלם.

ט את הדברים האלה אמר, ונשאר בגליל.

י אבל כשעלו אחיו לחג, אז גם הוא עלה, לא בגלוי אלא בסתר.

יא והיהודים חפשוהו בחג ואמרו: איפה הוא?

יב ורטון רב היה עליו בהמון; כי היו אשר אמרו שטוב הוא; ואחרים אמרו: לא אלא מטעה הוא את העם.

יג אך איש לא דבר עליו בגלוי, מפחד היהודים. יד וכשהגיעו ימי החג למחציתם, עלה ישוע להיכל ולמד.

טו והתפלאו היהודים ואמרו: איך יודע זה ספר אף שלא למד?

טז ענה ישוע ואמר: תורת איננה שלי, אלא של אשר שלחני.

יז מי שרוצה לעשות את רצונו מבחין בתורתי אם מאלהים היא, או אם אני מעצמי מדבר.

יח מי שמשכלו שלו מדבר, מבקש כבוד לעצמו; אבל המבקש את כבוד מי ששלחו, מהימן הוא ואין בלבו עולה.

יט האם לא משה נתן לכם את התורה? ואין איש מכם שומר את התורה.

כ מדוע מבקשים אתם להרגני? ענה ההמון ואמר: שד יש לך; מי מבקש להרגך?

circumcised on Yom Shabbat, that the Torah of Moshe may not be broken, yet you murmur at me because I healed a man on Yom Shabbat? 24 Do not judge by partiality, but judge a just judgment.” 25 Then some of the men of Yerushalayim were saying, “Is not this the man whom they want to kill? 26 And yet He speaks openly, but they say nothing to Him. Perhaps our elders have found out that He is the Mashi'akh? 27 But we know from where He comes; but when the Mashi'akh comes, no man will know from where He comes.” 28 Yeshua then lifted up his voice as He taught in the Heikhal, saying, “You know me, and you know from where I come; and yet I have not come of my own accord, but He who sent me is true, whom you do not know. 29 But I know Him; because I am from Him, and He sent me.” 30 So they wanted to seize Him; and no man laid hands on Him, because His time had not yet come. 31 But a great many of the people trusted in Him and said, “When the Mashi'akh comes, will he do greater wonders than this man does?” 32 The P'rushim heard the people talking about Him; so they and the chief Kohanim sent soldiers to arrest Him. 33 And Yeshua said, “I am with you just a short while, and I am going to Him who sent me. 34 You will seek me, but you will not find me; and where I am you cannot come.” 35 Then the Y'hudim said among themselves, “Where is He going, that we cannot find Him? Is he planning to go to the countries of the Goyim to teach the pagans? 36 What does this word mean which He said, ‘You will seek me and you will not find me, and where I am you cannot come?’” 37 Now on Yom HaGadol, which is the last day of the Khag, Yeshua stood and cried out, saying, “If any man is thirsty, let him come to me and drink. 38 Whoever trusts in me, just as the scriptures have said, the rivers of Mayim Khayim shall flow from within him.” 39 He said this concerning HaRu'akh, which they who believe in Him were to receive; for HaRu'akh was not yet given, because Yeshua was not yet glorified. 40 Many of the people who heard His words were saying, “This man truly is a navi.” 41 Others were saying, “He is the Mashi'akh;” but others said, “Is it possible that Mashi'akh should come from the Galil? 42 Does not the scripture say that Mashi'akh will come from the seed of David and from Beit Lekhem, the town of

כא ענה ישוע ואמר להם: מעשה אחד עשיתי וכלכם מתפלאים.
 כב משום כך משה נתן לכם את המילה, לא משום שממנו, ממשה, היא, אלא שמן האבות היא; ובשבת מלים אתם אדם.
 כג ואם נמול אדם ביום השבת למען לא תופר תורת משה, עלי רוטנים אתם שאדם שלם רפאתי ביום השבת?
 כד אל תהיו שופטים במשוא פנים, אלא משפט צדק שפטו.
 כה ואמרו אנשים מירושלים: האם לא זהו אשר מבקשים להרגו?
 כו והנה בגלוי הוא מדבר ומאומה לא אומרים לו. שמא הכירו הזקנים שזהו באמת המשיח?
 כז אבל זה, יודעים אנו מאין הוא. ברם המשיח באשר יבוא, איש לא ידע מאין הוא.
 כח ונשא ישוע את קולו באשר למד בהיכל, ואמר: אותי אתם מכירים, ומאין אני יודעים אתם; ומעצמי לא באתי, אך מהימן הוא מי ששלחני, אשר אינכם מכירים אותו.
 כט אבל אני מכיר אותו, כי ממנו אני והוא שלחני.
 ל ובקשו לתפסו, אך איש לא שם עליו יד מפני שעוד לא באה שעתו.
 לא אבל רבים מן ההמון האמינו בו ואמרו: המשיח באשר יבוא, האם יעשה אותות גדולים יותר מאלה שעושה זה?
 לב ושמעו הפרושים את ההמונים מדברים עליו את הדברים האלה, ושלחו הם וראשי הכהנים שוטרים כדי שיתפסוהו.
 לג ואמר ישוע: עוד זמן מעט אני עמכם והולך אני אל מי ששלחני. לד ותחפשוני ולא תמצאוני; ובאשר אני אהיה, אתם אינכם יכולים לבוא לשם.
 לה אמרו היהודים לעצמם: לאן עתיד הלה ללכת שאנחנו לא נמצא אותו? וכי לארצות הגויים עתיד הוא ללכת, וילמד את עובדי האלילים?
 לו מהו הדבר הזה שאמר, תחפשוני ולא תמצאוני; ובאשר אני אהיה, אתם אינכם יכולים לבוא לשם?
 לו וביום הגדול, שהוא האחרון בחג, עמד ישוע וקרא ואמר: אם צמא איש, יבוא אלי וישתה!

David?" 43 So the people were divided because of Him.
 44 And there were some men among them who wanted to seize Him; but no man laid hands on Him.
 45 And the soldiers returned to the chief Kohanim and the P'rushim; and the Kohanim said to them, "Why did you not bring Him? 46 The soldiers said to them, "Never a man has spoken as this man speaks." 47 The P'rushim said to them, "What, have you also been deceived? 48 Have any of the leaders or of the P'rushim trusted in Him, 49 except this cursed people who do not know the Torah?" 50 Nicodemus, one of them, who had come to Yeshua at night, said to them, 51 "Does our Torah convict a man unless it first hears from him and knows what he has done?" 52 They answered, saying to him, "What, are you also from the Galil? Search and see that no navi will rise up from the Galil." 53 So everyone went to his own house.

לח כל מי שמאמין בי, כפי שאמרו הכתובים, נהרי מים חיים יזרמו מקרבנו.
 לט ואת זאת אמר על הרוח שעתידים היו לקבל המאמינים בו; כי עוד לא נתנה הרוח, משום שעוד לא נתפאר ישוע.
 מ ורבים מן ההמון ששמעו את דבריו, אמרו: זהו באמת הנביא.
 מא אחרים אמרו: זהו המשיח. אחרים אמרו: האם מן הגליל יבוא המשיח?
 מב הלא הכתוב אמר שמזרע דוד ומבית לחם עיר דוד יבוא המשיח?
 מג והיתה מחלקת בהמון על אודותיו. מדוהיו אנשים מהם שרצו לתפס אותו, אך איש לא שם עליו יד.
 מה ובאו השוטרים ההם אל ראשי הכהנים והפרושים, ואמרו להם הכהנים: מדוע לא הבאתם אותו?
 מו אמרו להם השוטרים: מעולם לא דבר כן אדם, כמו שמדבר האיש הזה.
 מז אמרו להם הפרושים: האם גם אתם הטעיתם?
 מח האם איש מן המנהיגים או מן הפרושים האמין בו,
 מט חוץ מן העם הזה שאינו יודע תורה? ארורים הם.
 נ אמר להם נקדימונו, אחד מהם אשר בא אל ישוע בלילה:
 נא האם תורתנו מרשיעה אדם בלי שתשמע ממנו תחלה ותדע מה עשה?
 נב ענו ואמרו לו: האם גם אתה מן הגליל? חקר וראה שאין נביא קם מן הגליל.
 נג אז הלך כל אחד לביתו.

Ivrim Chapter 7

23 And these Kohanim were many, because they were mortal and they were not permitted to continue because of death; 24 but this one, because He is immortal, has a ministry which remains forever. 25 Therefore He is able to save forever those who come to Elohim by Him, because He lives forever to make intercession for them. 26 For this is the kind of Kohen Gadol who is proper for us: pure, without evil, and undefiled, far away from sin, and made higher than the

אגרת שאול אל העברים פרק ז
 כג והללו היו כהנים רבים, מפני שהיו בני תמותה ולא הנח להם להמשיך.
 כד אבל זה, מפיו שקיים לעולם, אין כהנתו חולפת;
 כה ויכול הוא להושיע לעולם את המתקרבים על ידו לאלהים, כי חי הוא תמיד ונושא תפלה בעדם.
 כו הן כהן כזה גם יאה היה לנו, טהור ובלי רע

heavens; 27 and who needs not daily, as do those chief Kohanim, to offer up sacrifices, first for their own sins, and then for the people's; for this He did once when He offered up Himself. 28 For the Torah appoints imperfect men as Kohanim; but the D'var of the Oath which came after the Torah appoints HaBen, who is perfect for evermore.

וּבְלֵי רֶבֶב, אֲשֶׁר נִבְדָּל מִחֻטָּאִים וְנִשָּׂא מֵעַל הַשָּׁמַיִם;
כֹּז וְאִין לֹו צֶרֶךְ כָּל יוֹם, כִּפְהֵנִים הַגְּדוּלִים, קֹדֶם לְהַקְרִיב זִבְחִים עַל חֻטָּאֵיו וְאַחַר כֶּךָ בְּעַד הַעָם;
כִּי זֹאת עָשָׂה פְּעַם אַחַת בְּנַפְשׁוֹ אֲשֶׁר הַקְרִיב.
כַּח הָרִי הַתּוֹרָה מִנְתָּה לְכַהֲנִים בְּנֵי אָדָם חֲלָשִׁים,
אֲבָל דְּבַר הַשְּׁבוּעָה שֶׁהָיָה אַחֲרֵי הַתּוֹרָה, אֶת הַבֶּן הַמְּשֻׁלָּם לְעוֹלָם.

Ivrim Chapter 8

1 Now, above all, we have a Kohen Gadol who is seated at the right hand of the throne of the Majesty in heaven; 2 and He has become the minister of the Beit HaKodesh and of the true Mishkan which Elohim pitched, and not man. 3 For every Kohen Gadol is appointed to offer gifts and sacrifices, therefore it is necessary that this man have something to offer also. 4 For if He were on earth, He would not be a kohen, because there are Kohanim who offer gifts according to the Torah, 5 who serve the semblance and shadow of heavenly things, just as it was commanded to Moshe when he was about to make the Mishkan, "See that you make all things according to the pattern shown you in the mount."

6 But now Yeshua HaMashi'akh has received a ministry which is higher than that; just as the covenant in which He was made a mediator is lifted up, so are the promises better than those given in it. 7 For if the first [ministry] had been faultless, then there would have been no need for the second. 8 For He found fault with them and said, "Behold, the day is coming", says יהוה , 'when I will cut a renewed covenant with Beit Yisra'el and with Beit Yehudah; 9 not according to the covenant that I made with their fathers in the day when I took them by the hand and led them out of the land of Mitzrayim; and because they abode not in my covenant, I rejected them', says יהוה . 'For 10 this shall be the covenant that I will make with Beit Yisra'el after those days', says יהוה : 'I will put my Torah into their minds, and I will write it on their hearts; and I will be their Elohim and they shall be my people. 11 And no man shall teach his neighbor, neither his brother, saying, 'Know יהוה ', for all shall know me, from the least to the greatest. 12 And I will forgive their

אגרת שאלו אל העברים פרק ח

א ראש כל הדברים הללו הוא: יש לנו כהן גדול אשר ישב לימין כסא הגדלה בשמים,
ב והיה למשרת של בית הקדש ושל המשכן האמתי אשר קבע האלהים ולא אדם.
ג הן כל כהן גדול שמתמנה, הרי למען יקריב קרבנות וזבחים. לכן היה מן הראוי גם לזה שיהיה לו מה להקריב.
ד ואלו היה בארץ אף לא היה כהן, כי היו כהנים אשר הקריבו קרבנות לפי התורה,
ה אשר שרתו לדמות ולצל הדברים שבשמים, כפי שנאמר למשה בעשותו את המשכן: ראה ועשה הכל כתבנית אשר אתה מראה בה.
ו אבל כעת ישוע המשיח קבל שרות נעלה יותר מן ההוא; כפי שגם הברית אשר נעשה בה למתנו, נעלה יותר ונתנה בהבטחות טובות יותר משל ההיא;
ז כי אלו היתה הראשונה בלי חסרון, לא היה מקום לזאת השנייה;
ח שהרי הוכיח אותם ואמר: הנה ימים באים, נאם יהוה, וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה;
ט לא כברית אשר נתתי לאבותם ביזם אשר החזקתי בידם והוצאתים מארץ מצרים. יען אשר הם לא עמדו בבריתי, אף אני בוזתי להם, נאם יהוה .
י וזאת הברית אשר אתן לבית ישראל אחרי הימים ההם, נאם יהוה : אתן את תורתי בשכלם ועל לבם אכתבנה; והייתי להם אני לאלהים, והמה יהיו לי לעם.
יא ולא ילמד איש את בן עירו, אף לא את אחיו, לאמר, דע את יהוה ; כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם.

wickedness and I will no longer remember their sins.'" 13 For He has spoken of a renewal [of ministry]; the first has become old, and that which is old and obsolete is near passing away.

יב וְאִמְחַל לָהֶם עַל עֲוֹנֹתָם, וְחָטְאוֹתֵיהֶם לֹא אֶזְכֵּר עוֹד לָהֶם.
יג בְּכֹד שְׂאֵמַר חֲדָשָׁה, יִשֶׁן אֶת הָרְאשׁוֹנָה; וּמֵה שְׁנֵיתֵישׁוֹן וְהִזְקִין קָרוֹב הוּא לְכִלְיוֹן.

Ivrim Chapter 9

1 Then truly the first [ministry] had also ordinances of divine service and an earthly Beit HaKodesh. 2 For the first Mishkan which was made had in it the Menorah, and the Shulkhan and the Lekhem HaPenim; and it was called 'Beit Kodesh'. 3 But the inner Mishkan, which is within the next Parokhet, was called 'Kodesh HaKadashim'. 4 And there was in it the golden censer and the Aron HaBrit all overlaid with gold, and in it was the golden pot containing the Manna, and Aharon's rod which budded, and HaLukhot HaBrit; 5 and over it the Keruvim of glory, overshadowing the Kaporet; now is not the time to describe how these things were made. 6 The Kohanim always entered into the outer Mishkan and performed their service of worship; 7 but into the inner Miskhan, The Kohen HaGadol entered alone, once every year, with the blood which he offered for himself and for the faults of the people.

8 By this The Ru'akh HaKodesh revealed that the way of the K'doshim would not yet be made known so long as the old Mishkan remained, 9 which was the symbol for that time, during which were offered both gifts and sacrifices which could not make perfect the conscience of him who offered them, 10 but which served only for food and drink, and in various ablutions which are ordinances of the flesh, and were imposed until the time of renewal. 11 But Mashi'akh, who had come, became The Kohen HaGadol of the good things which He wrought; and He entered into a greater and more perfect Mishkan which was not made by hands and was not of this world; 12 and He did not enter with the blood of goats and calves, but by His own blood He entered in once into the Beit HaMikdash, and obtained for us everlasting redemption. 13 For if the blood of goats and calves and the ashes of a heifer sprinkled on those who were defiled consecrated them even to the cleansing of their flesh, 14 how much more will the blood of Mashi'akh, who through the eternal Ru'akh

אגרת שאול אל העברים פרק ט

א בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ בָּהּ פְּקוּדֵי שְׂרוֹת וּבֵית קֹדֶשׁ אֶרֶצִי;
ב שֶׁבֶן הַמִּשְׁכָּן הָרֵאשׁוֹן שֶׁנַּעֲשָׂה הָיוּ בוֹ הַמְּנוֹרָה וְהַשְּׁלֶחָן וְלֶחֶם הַפָּנִים, וְהוּא נִקְרָא בֵּית קֹדֶשׁ.
ג אֲבָל הַמִּשְׁכָּן הַפְּנִימִי אֲשֶׁר מִבֵּית לְפָרְכֶת הַשְּׂנִיָּה נִקְרָא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.
ד וְהָיוּ בוֹ מִקְטֶרֶת הַזָּהָב וְאֲרוֹן הַבְּרִית הַמְצֻפָּה כָּלֹּזָה; וְהָיוּ בוֹ בְּאֲרוֹן צְנֻפֹת הַזָּהָב אֲשֶׁר הָמֵן בְּתוֹכָהּ, וּמִטָּה אֲהָרֹן אֲשֶׁר פָּרַח, וְלוּחוֹת הַבְּרִית; ה וּמַמְעַל לוֹ כְּרוּבֵי הַכְּבוֹד הַסּוֹכְכִים עַל הַכַּפְּרֶת. בָּרֶם לֹא זֹאת הַשְּׂעָה שֶׁנִּדְבַּר עַל כָּל אֶחָד מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר כָּד נִעְרְכוּ.
ו וְלַמִּשְׁכָּן הַחִיצוֹן נִכְנָסוּ הַכֹּהֲנִים בְּכָל יְמֵי וּמְלֵאוֹ אֶת שְׂרוֹתָם.
ז אֲבָל לַמִּשְׁכָּן אֲשֶׁר מִבֵּית לוֹ, אַחַת לְשָׁנָה נִכְנָס הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְבַדּוֹ, בְּדָם אֲשֶׁר הִקְרִיב בְּעֵד עֲצָמוֹ וּבְעֵד עוֹזֵן הָעָם.
ח וּבִזְמַן הַיְתָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מוֹדִיעָה שֶׁעֵדִין לֹא נִגְלְתָה דְרָךְ הַקְּדוּשִׁים, כָּל עוֹד הָיָה קִיּוֹם לַמִּשְׁכָּן הָרֵאשׁוֹן.
ט וְזֶה הָיָה מִשָּׁל לְזִמְן שֶׁבּוֹ הִקְרִיבוּ קִרְבָּנוֹת וּזְבָחִים אֲשֶׁר לֹא יָכְלוּ לְהַשְׁלִים אֶת מִצְפּוֹנָם שֶׁל הַמִּקְרִיב אוֹתָם, אֲלֵא בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁקָה בְּלֶבֶד,
י וּבְטְבִילוֹת לְמִינֵיהֶן, אֲשֶׁר הֵם פְּקוּדֵי הַבְּשָׂר הַמְטָלִים עַד לְעֵת הַתְּקוּן.
יא אֲבָל הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בָּא הָיָה גָּדוֹל לְטוֹבוֹת שֶׁפָּעַל, וְהוּא נִכְנָס לַמִּשְׁכָּן הַגָּדוֹל וְהַמְשַׁלֵּם שְׂאִינוֹ מַעֲשֵׂה יָדַיִם וְאִינוֹ מִן הַבְּרוּאִים הָאֵלֶּה.
יב וְלֹא נִכְנָס בְּדָם שְׂעִירִים וְעִגְלִים, אֲלֵא בְּדָם נִפְשׁוֹ נִכְנָס פְּעַם אַחַת לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּמִצָּא פְּדוֹת עוֹלָם;
יג שֶׁכֵּן אִם דָּם שְׂעִירִים וְעִגְלִים וְאֶפֶר הָעֵגְלָה הִזָּה עַל אֵלֶּה שֶׁנִּטְמְאוּ וְקִדְּשׁ אוֹתָם לְטַהֲרֶת בְּשָׂרָם,
יד עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה דָּמוֹ שֶׁל הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּרוּחַ עוֹלָם הִקְרִיב אֶת נַפְשׁוֹ לְאֱלֹהִים בְּלֵי מוֹם,

offered Himself without blemish to Elohim, purify our conscience from dead works so that we may serve the living Elohim?

15 For this cause He became the mediator of the Brit Khadashah, and by His death He became redemption for those who transgressed in the beginning of the Brit, that those who are called may receive the promise of eternal inheritance. 16 For where a will is presented, it shows the death of its maker. 17 For a will is of force only after a man is dead, otherwise it is useless so long as its maker lives. 18 For this reason not even the first Brit was confirmed without blood. 19 For when Moshe had given every precept to all the people according to the Torah, Moshe took the blood of a heifer with water and scarlet wool and hyssop, and sprinkled it on the books and on all the people, 20 saying, "This is the blood of the Brit which has been ordained for you by Elohim." 21 That very blood he also sprinkled on the Mishkan and on all the vessels used for worship, 22 because everything, according to the Torah, is purified with the blood; and without the shedding of blood there is no forgiveness.

23 It is necessary, therefore, that the patterns of things which are heavenly should be purified with these; but the heavenly things themselves with sacrifices better than these. 24 For Mashi'akh has not entered into the Beit HaMikdash made with hands, which is the symbol of the true one; but He entered into heaven itself to appear before the presence of Elohim for our sakes. 25 Not so that He should offer Himself many times, as does The Kohen HaGadol, who enters into the Beit HaMikdash every year with blood which is not his own; 26 and if not so, then He would have been obliged to suffer many times from the very beginning of the world; but now at the end of the world, only once by His sacrifice did He offer Himself, to abolish sin. 27 And just as it is appointed for men to die once, and after their death, the judgment, 28 so Mashi'akh was once offered to bear the sins of many; so that at His second coming He shall appear without sins for the Salvation of those who look for Him.

יְטַהַר אֶת מִצְפוּנָנוּ מִמַּעֲשִׂים מְתִים כְּדֵי שְׁנִשְׁרַת אֶת אֱלֹהִים חַיִּים.

טו לְכֵן הוּא הָיָה לְמִתְנַדֵּד הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה, כִּי בְּמוֹתוֹ הָיָה הוּא לְפָדוּת לְאֱלֹהִים שֶׁעָבְרוּ עַל הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה, לְמַעַן יִקְבְּלוּ אֶת הַהִבְטָחָה אֱלֹהִים שֶׁנִּקְרְאוּ לְנַחֲלַת עוֹלָם.

טז הָרִי הֵיכָן שֵׁישׁ צְוֹאָה, מִצְבִּיעָה הִיא עַל מוֹת מִי שֶׁעָשָׂאָה.

יז בָּרִם רַק לְנֹכַח הַמָּת הִיא תִּקְפָּה, מִשׁוּם שֶׁכָּל עוֹד חַי מִי שֶׁעָשָׂאָה אֵין בָּהּ תּוֹעֵלָת.

יח לְכֵן גַּם הָרִאשׁוֹנָה לֹא נִחְנְכָה בְּלֵי דָם; יט כִּי לְאַחַר שִׁצּוֹתָהּ כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה עַל יְדֵי מִשֶׁה לְכָל הָעָם, לָקַח מִשֶׁה אֶת דַּם הָעֵגְלָה וְאֶת הַמִּים עִם צֶמֶר שָׁנִי וְאַזּוּב, וְהִזָּה עַל הַסְּפָרִים וְעַל כָּל הָעָם,

כ וְאָמַר לָהֶם: הִנֵּה דַם הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוִּיתִי לָכֶם מֵאֵת אֱלֹהִים.

כא גַּם עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל כָּל כְּלֵי הַשְּׂרָת הַזֶּה מִן הַדָּם;

כב מִשׁוּם שֶׁכָּל דְּבַר בַּתּוֹרָה מְטַהַר בְּדָם, וּבְלֹא שְׂפִיכַת דָּם אֵין מַחִילָה.

כג הֵן הַכְּרִיחַ הוּא כִּי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם בְּדַמּוֹת הַשְּׁמַיִמִים יְטַהְרוּ בְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה, אֶדְ אֱלֹהִים הַשְּׁמַיִמִים, בְּזִבְחִים טוֹבִים מֵאֵלֶּה;

כד שְׁכֵן הַמְּשִׁיחַ לֹא נִכְנָס לְבֵית מִקְדָּשׁ מַעֲשֶׂה יָדַיִם אֲשֶׁר דָּמוֹת הוּא שֶׁל הָאָמֶתִי, אֱלֹא לְשָׁמַיִם עֲצָמָם נִכְנָס, לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הָאֱלֹהִים בְּעֵדְנֹו;

כה גַּם לֹא לְהַקְרִיב אֶת נַפְשׁוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת כְּדָרְדֵר שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה הַפְּהֵן הַגְּדוֹל בְּהַכְּנָסוֹ מִדֵּי שָׁנָה לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּדָם שְׂאִינוֹ שְׁלוֹ;

כו שְׂאֵם לֹא כֵן, חֵיב הָיָה לְסַבֵּל פְּעָמִים רַבּוֹת מִתַּחֲלַת הָעוֹלָם. אָבֵל כְּעַת, בְּקֶץ הָעוֹלָם, הַקְּרִיב אֶת נַפְשׁוֹ פְּעָם אַחַת בְּזִבְיַחְתּוֹ, כְּדֵי לְבַטֵּל אֶת הַחֲטָא.

כז וְכִשֶׁם שֶׁמָּטַל עַל בְּנֵי אָדָם לְמוֹת פְּעָם אַחַת וְאַחֲרֵי מוֹתָם הַמִּשְׁפָּט,

כח כֵּן גַּם הַמְּשִׁיחַ הַקָּרִיב פְּעָם אַחַת וּבֹ עֲצָמוֹ זָבַח חֲטָאֵי רַבִּים, כְּדֵי שֶׁבִּפְעָם הַשְּׁנִיָּה יִרְאֶה בְּלֵי חֲטָאִים, לִישׁוּעָתָם שֶׁל הַמַּחֲכִּים לוֹ.

Ivrim Chapter 10

1 For the Torah had in it a shadow of the good things

אגרת שאול אל העברים פרק י

א הֵן הַתּוֹרָה צֵל הַטּוֹבוֹת הָעֵתִידוֹת הָיָה אֲשֶׁר

to come, but was not the essence of the things themselves; hence, although the same sacrifices were offered every year, they could not perfect those who offered them. 2 For if they had once been perfected, they would have ceased from their offerings; for, from henceforth their minds would not have driven them into the sins from which they had once been cleansed. 3 But in those sacrifices they remembered their sins every year. 4 For it is not possible that the blood of bulls and of goats could take away sins. 5 Therefore, when He entered into the world, He said, "Sacrifices and offerings You did not desire, but You have clothed me in a Body. 6 Burnt offering and sin offering You have not required. 7 Then said I, 'Lo, I come; in the beginning of the books it is written of me, 'I delight to do Your will, O Elohim'.' "

8 Above when He said, "Sacrifices and offerings, and burnt offerings, and offerings for sins, You would not have," these were the very ones which were offered according to the Torah. 9 And after that He said, "Lo, I come to do Your will, O Elohim." Thus He put an end to the first in order to establish the second. 10 By this very will we are made kadosh through the offering of the Body of Yeshua HaMashi'akh, once, for all. 11 For every Kohen Gadol who was appointed ministered daily, offering the same sacrifices, which had never been able to cleanse sins; 12 but this one, after He had offered one sacrifice for sins, sat down on the right hand of Elohim forever. 13 From henceforth, there He will remain until His enemies are placed as a stool under His feet. 14 For by one offering He has perfected forever those who are consecrated. 15 The Ru'akh HaKodesh is also a witness to us; for He had said before, 16 "This is the Brit that I will make with them after those days, says יהוה, I will put my Torah in their minds and write it on their hearts. 17 And their iniquities and sins will I remember no more." 18 For where there is forgiveness of sins, there is no need for an offering for sins.

19 Having therefore, my brethren, confidence to enter into the Beit HaKodesh by the blood of Yeshua, 20 by a new and living way which He has made new for us through the veil, that is to say, His Body, 21 and having a great Kohen Gadol over Beit HaElohim, 22 therefore, let us draw near with a whole heart, in full

בָּה; לֹא עֲצָם הַדְּבָרִים, לָכֵן, אִף כִּי בְּכָל שָׁנָה הִקְרְבוּ אוֹתָם הַזְּבָחִים, מֵעוֹלָם לֹא יָכְלוּ לְהַשְׁלִים אֶת הַמִּקְרִיבִים אוֹתָם;
ב שֶׁהָרִי אֵלּוּ הַשְּׁלִימוּ, כִּבְר הָיוּ חֲדָלִים מִקְרָבָנֹתֵיהֶם, מִשּׁוּם שְׂאֵלָה אֲשֶׁר טָהְרוּ פְּעַם אַחַת לֹא הָיָה נֹקֵפִם עוֹד מִצְּפוּנָם בַּחֲטָאִים.
ג בָּרַם בְּאוֹתָם זְבָחִים מְזַכְּרִים הֵם אֶת חֲטָאֵיהֶם בְּכָל שָׁנָה;
ד שֶׁכֵּן אֵין דָּם פָּרִים וְשַׁעִירִים יָכוֹל לְטָהַר מִחֲטָאִים.
ה לָכֵן בְּהִכְנָסוֹ לְעוֹלָם אָמַר: בְּזְבָחִים וְקָרְבָּנוֹת לֹא חִפְצָתָ, אֲלֵא גוֹף הַלְּבָשְׁתָּנִי; וְעוֹלוֹת שְׁלָמִים עַל חֲטָאִים לֹא שְׂאֵלָתָ.
ז אֲזִ אֶמְרָתִי: הִנֵּה אָנִי בָּא, כִּי בָּרָאשׁ הַסְּפָרִים כָּתוּב עָלַי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ, אֱלֹהִים.
ח אָמַר לְעֵיל, זְבָחִים וְקָרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת שְׁלָמִים עַל חֲטָאִים לֹא חִפְצָתָ, אֲשֶׁר הִקְרְבוּ בַּתּוֹרָה.
ט וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר: הִנֵּה אָנִי בָּא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ, אֱלֹהִים. בְּכֹךְ בִּטַּל אֶת הָרֵאשׁוֹנָה כְּדִי לְהַקִּים אֶת הַשְּׁנִיָּה;
י שֶׁהָרִי בְּרִצּוֹנוֹ זֶה קִדְשָׁנוּ בְּקָרְבָּן גּוֹפּוֹ שֶׁל יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, פְּעַם אַחַת.
יא הֵן כֹּהֵן גָּדוֹל שְׁעֵמֵד וְשֵׁרֵת מְדֵי יוֹם, הִקְרִיב אֶת אוֹתָם הַזְּבָחִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא יָכְלוּ לְטָהַר מִחֲטָאִים.
יב אֲבָל זֶה הִקְרִיב זְבַח אֶחָד עַל חֲטָאִים וַיֵּשֶׁב לִימֵן הָאֱלֹהִים לְעוֹלָם,
יג וּמַחֲכָה מֵאֲז וְאֵילָךְ עַד אֲשֶׁר יוֹשְׁתוּ אוֹיְבָיו הַדּוֹם תַּחַת רַגְלָיו,
יד כִּי בְּקָרְבָּן אֶחָד הַשְּׁלִים לְעוֹלָם אֶת הַמְּקַדְּשִׁים בּוֹ.
טו וּמַעֲיָדָה לָנוּ גַם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שְׂאֵמְרָה:
טז זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אָתָּן לָהֶם אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם, נֶאֱמַר יְהוָה: נָתַתִּי אֶת תּוֹרָתִי בְּשִׁכְלָם וְעַל לִבָּם אֶכְתָּבָנָה;
יז וְעוֹלָתָם וְחֲטָאוֹתֵיהֶם לֹא אֶזְכֹּר לָהֶם.
יח וְהִכֵּן שֵׁישׁ סְלִיחַת חֲטָאִים לֹא דְרוֹשׁ קָרְבָּן עַל חֲטָאִים.
יט לְפִיכָךְ, אַחֵי, יֵשׁ לָנוּ הָעוֹ בְּכַנְיָסָה לְבֵית הַקֹּדֶשׁ בְּדָם יֵשׁוּעַ,
כ וְנִתִּיב הַחַיִּים שְׁחַדֵּשׁ לָנוּ כְּעַת בְּפָרְכַת אֲשֶׁר הִיא בְּשָׁרוֹ;
כא וַיֵּשׁ לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל עַל בֵּית הָאֱלֹהִים.

assurance of absolute trust, having our hearts sprinkled and cleansed of evil thought and our bodies washed with pure water. 23 Let us remain firm in the profession of our absolute trust, without wavering, for He who has promised us is faithful. 24 And let us consider one another, to stir up love and good works, 25 not forsaking the assembling of ourselves together, as is customary for some; but exhorting one another, and so much the more when you see that Day approaching.

כב לְכֹן נִתְקַרְבָּה נָא בְּלִבְּב שְׁלָם וּבְבִטְחוֹן
הָאֱמוּנָה, בְּהִיּוֹת לְבוֹתֵינוּ מְזִים וְטְהוֹרִים מִמְּצַפּוֹן
מְרָשָׁע, וְגוֹפְנוּ רְחוּץ בְּמִים טְהוֹרִים,
כג וְנִחְזִיקָה בְּהוֹדָאת תְּקוּתָנוּ וְאֵל גְּסָטָה; כִּי
נֶאֱמַן הוּא מִי שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ.
כד וְנִשְׁמֵם לֵב זֶה אֶל זֶה לְעוֹרֵר אֶהְבָּה וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים.
כה וְאֵל נְעוּז אֶת אֲסַפְתָּנוּ כַּמְנַהֵג שֵׁשׁ לְמִקְצַת
אֲנָשִׁים, אֲלֵא הַפְּצִירוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ, בְּיֹתֵר
כְּרֹאוֹתְכֶם כִּי קָרֵב הַיּוֹם הַהוּא.